

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือดวงดาวที่มีชีวิตของโลก ลูกต้องให้แสงแก่ทั้งโลก
- คำถาม:** ชีพบาบาทำให้ร่างของลูกบริสุทธิ์อย่างไร?
- คำตอบ:** ท่านได้ให้น้ำนมแห่งความรู้แก่ลูกผ่านแม่บราห์มาและทำให้ร่างของลูกบริสุทธิ์ เหตุนี้เองจึงมีการร้องเพลงยกย่องสรรเสริญท่านว่า: ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ เวลาลูกกำลังดื่ม น้ำนมแห่งความรู้ผ่านแม่บราห์มาที่ จะทำให้บาปทั้งหมดของลูกหลุดออกไปและลูกจะกลับมามีชีวิต

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบาย: เช่นเดียวกับที่มีดวงดาวบนท้องฟ้า ดังนั้นจึงมีการจดจำถึงลูกๆ ว่าลูกเป็นดวงดาวของโลกเช่นกัน พวกเขาเหล่านี้ก็ถูกเรียกว่าเป็นเทพแห่งท้องฟ้าด้วยเช่นกัน ที่จริงแล้วพวกเขาไม่ใช่เทพ ลูกนั้นมีพลังมากกว่าพวกเขาเพราะลูก ดวงดาวทั้งหลายให้แสงสว่างแก่ทั้งโลก ลูกคือผู้ที่จักกลายเป็นเทพ การขึ้นและการลงที่เกิดขึ้นนั้นเป็นของลูก ดวงดาวเหล่านั้นให้แสงสว่างแก่เวที แต่พวกเขาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเทพ เวลาลูกจะกลายเป็นเทพ ลูกคือผู้ให้แสงสว่างแก่ทั้งโลก ในเวลานี้มีความมืดสนิทปกคลุมทั่วทั้งโลก ทุกคนกลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อมาเพื่อให้ลูกที่อ่อนหวานที่สุดกลายเป็นเทพ มนุษย์คิดว่าทุกคนเป็นเทพ พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าพระอาทิตย์เป็นเทพ ในบางสถานที่พวกเขาแม้กระทั่งชักธงของพระอาทิตย์และเรียกตนเองว่าเป็นสุริยวงศ์ ในความเป็นจริงลูกคือสุริยวงศ์ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ เวลานี้มีความมืดที่สุดในบารัต เวลานี้ต้องมีแสงสว่างในบารัตเท่านั้น พ่อกำลังให้น้ำนมแห่งความรู้แก่ลูกๆ ลูกนอนหลับอยู่ในการนอนหลับของความไม่รู้ พ่อมาเพื่อปลุกลูกให้ตื่นขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ท่านพูดว่า ตามแผนของละครพ่อมาอีกครั้งในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดของทุกวงจร ยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนั้นไม่ได้มีการกล่าวถึงในคัมภีร์ เวลานี้เพียงลูกเท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับยุคนี้เพราะเวลาลูกกำลังจะกลายเป็นดวงดาวและแล้วลูกก็กลายเป็นเทพ ได้มีการกล่าวถึงลูกเท่านั้นว่า ขอคารวะต่อเทพแห่งสวรรค์ จากการเป็นผู้กราบไหว้บูชาเวลาลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ที่นั่นลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา สิ่งนี้จะต้องเข้าใจ สิ่งนี้เรียกว่าการศึกษาทางจิต ไม่สามารถมีการต่อสูรบาระหว่างผู้ใดในสิ่งนี้ ครูก็สอนในวิธีที่ปกติธรรมดาและเด็กก็ศึกษาในวิธีที่ปกติธรรมดาไม่มีเรื่องของการต่อสูรบาในสิ่งนี้ ผู้ที่ไม่ได้พูดว่าเขาเป็นพระเจ้า มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าผู้เดียวที่กำลังสอนลูกคือชีพบาบาที่ไม่มีตัวตน ท่านไม่มีร่างของท่านเอง ท่านพูดว่า พ่อยืมพาหนะนี้มาใช้ ทำไมเขาจึงถูกเรียกว่า “พาหนะที่โชคดี?” เพราะเขาคือพาหนะที่มีโชคอย่างมาก เขาคือผู้ที่กลายเป็นนายของโลกและดังนั้นเขาคือบัคกีราท (พาหนะที่โชคดี) ความหมายของทุกสิ่งเหล่านี้จะต้องเข้าใจ นี่คือการศึกษายิ่งใหญ่ที่สุดในโลกนี้ไม่มีสิ่งใดนอกจากความหลงใหล มีคำกล่าวที่ว่า เรือของสัจจะอาจจะโคลงเคลงแต่จะไม่จม ทุกวันนี้มีพระเจ้าหลายประเภทที่ปรากฏออกมา ไม่ต้องพูดถึงพวกเขาเลย พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าก่อนกรวดและก่อนหินเป็นพระเจ้า พวกเขาได้ทำให้พระเจ้าเร่ร่อนไปทั่วอย่างมากมาย! พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายเช่นเดียวกับที่พ่อทางร่างอธิบายให้แก่ลูกๆ ของเขา อย่างไรก็ตามพ่อเช่นนั้นจะไม่เป็นครูและเป็นครูเช่นกัน เริ่มแรกเด็กจะถือกำเนิดกับพ่อและเมื่อเขาโตขึ้นมาเล็กน้อยเขาก็ต้องการครูที่จะสอนเขา และจากนั้นก็ต้องการครูหลังจากอายุ 60 ปี ผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นพ่อ ครู และสัจครู ท่านพูดว่า พ่อเป็นพ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนแต่ละดวงดวงวิญญาณก็เรียกว่าดวงวิญญาณ แต่ได้มีการให้ชื่อหลายชื่อกับร่างกาย ลองคิดดู นี่คือการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วกำลังเกิดขึ้น ไม่มีอะไรใหม่ นี่คือการที่ถูกละเล่นไว้แล้วที่คงอยู่ตลอดไปที่หมุนไปเรื่อยๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นนักแสดง ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ที่ไหน? ลูกจะพูดว่า เราคือผู้อยู่อาศัยในบ้านของเรา อาณาเขตสูงสุดแล้วเราก็มายี่นที่นี่เพื่อเล่นบทบาทที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา พ่ออาศัยอยู่ที่นั่นเสมอ ท่านไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด พ่อผู้สร้างบอกลูกถึงสาระของตัวท่านเองและสิ่งสร้างในเวลานี้ ท่านเรียกลูกๆ ว่า “ผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง” ไม่มีใครสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งนี้เพราะพวกเขาคิดว่าวิชญ์คือผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ดังนั้นพวกเขาจึงถามว่า: เหตุใดลูกถึงเรียกมนุษย์ว่าสิ่งนี้? เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ เมื่อลูกเป็นศูทรลูกเป็นมนุษย์ และเวลาลูกได้กลายเป็นบราห์มินลูกยังเป็นมนุษย์ และเมื่อลูกกลายเป็นเทพลูกก็ยังคงเป็นมนุษย์ อย่างไรก็ตามบุคลิกภาพของลูกเปลี่ยนไป เมื่อราวันมา, บุคลิกภาพของลูกก็เสียไปอย่างมาก กิเลสเหล่านั้นไม่ได้มีอยู่ในยุคทอง เวลาลูกกำลังบอกลูกๆ ถึงเรื่องราวของความเป็นอมตะ ลูกเคยได้ยินเรื่องราวมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาพูดว่า เจ้าแห่งความเป็นอมตะได้บอกเรื่องราวแห่งความเป็นอมตะแก่ปาราวตี อย่างไรก็ตามแน่นอนว่าเป็นช่างกั๊กที่ได้เล่าเรื่องราวให้แก่เธอ ชีวาจะบอกสิ่งนั้นได้อย่างไร? มนุษย์มากมายก็ไปเพื่อรับฟังสิ่งนั้น พ่อหนึ่งที่นี่และบอกลูกถึงเรื่องราวต่างๆ ของ

หนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อไม่ได้พูดว่าความเลื่อมใสศรัทธาไม่ดี ไม่เลย แต่นั่นเป็นละครที่คงอยู่ตลอดไปที่ได้มีการอธิบายแก่ลูก เวลานี้พ่อพูดว่า ประการแรกพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณนี่คือสิ่งหลัก พระเจ้าพูดว่า: มานมานะบาฟ! อะไรคือความหมายของสิ่งนั้น? พ่อหนึ่งที่นี่และบอกลูกถึงความหมายผ่านปากนี้และดังนั้นนี่คือเกมกซ์ มีการอธิบายเช่นกันว่า เป็นผู้หนึ่งที่ลูกพูดว่า ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ ดังนั้นท่านได้นำลูกทั้งหมดมาเลี้ยงดูผ่านแม่นี้ ซึ่พบบาพูดว่า พ่อได้ให้น้ำนมแห่งความรู้แก่ลูกด้วยปากนี้และดังนั้นบาฟทั้งหมดของลูกจึงถูกเผาไปและลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกจะได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และแล้วพวกเขาทั้งสองลงบันไดมาเรื่อยๆ เวลานี้ลูกดวงวิญญาณเข้าใจแล้วว่าลูกบริสุทธิ์และร่างของลูกก็บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน และแล้วตามละครลูกก็เข้ามาสู่วงจรของ 84 ชาติเกิด เวลานี้ลูกไม่บริสุทธิ์อีกต่อไป เวลานี้ลูกจะถูกกล่าวว่ามี 9 กระรัต เวลานี้เหลือเพียงไม่กี่เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ลูกไม่สามารถพูดว่าสิ่งนั้นได้หายไปอย่างสมบูรณ์ มีส่วนเล็กๆยังคงหลงเหลืออยู่ พ่อได้ให้สัญญาแก่ลูก ภาพลักษณ์ของลักษณะและนารายณ์เป็นอันดับหนึ่ง เวลานี้ทั้งวงจรได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูก คำแนะนำของพ่อได้เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาด้วยเช่นกัน แม้ว่าลูกดวงวิญญาณจะไม่กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกก็มีคำแนะนำของพ่ออยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อได้แสดงให้เห็นวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์ อลลรอยด์ที่อยู่ในดวงวิญญาณจะสามารถถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? มีการจารึกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงสำหรับสิ่งนั้น สิ่งนี้เรียกว่าสนามรบ ลูกแต่ละคนเป็นทหารที่อิสระในสนามรบนี้ เวลานี้ลูกแต่ละคนจะสามารถทำความเพียรพยายามได้มากเท่าที่ลูกต้องการ เป็นหน้าที่ของนักเรียนที่จะทำความเพียรพยายาม เมื่อลูกไปที่ไหนก็ตามจงเฝ้าแต่เดือนกันและกัน: มานมานะบาฟ! เธอจดจำซึ่พบบาหรือไม่? เพียงแต่ให้สัญญาแก่กันและกัน การศึกษาของพ่อคือสัญญาและเหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ร่างของลูกกลับมาบริสุทธิ์ในเวลาเพียงหนึ่งวินาที พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เมื่อลูกกลายเป็นลูกของพ่อลูกก็กลายเป็นนายของโลกแล้วก็มีอำนาจในการปกครองในโลกเช่นกัน ความเพียรพยายามที่ลูกต้องทำคือการประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในสิ่งนั้น แต่มีจะนั้นก็มีการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที สิ่งนี้ลูกต้อง ขึ้นอยู่กับลูกแต่ละคนที่จะทำความเพียรพยายาม เฝ้าแต่จดจำระลึกถึงพ่อแล้วดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกจะกลับมาสโตประธานและกลายเป็นนายของโลกที่สโตประธาน ลูกกลับมาสโตประธานจากตโมประธานมามากมายหลายครั้ง วงจรนี้ยังคงหมุนไปอย่างต่อเนื่อง มันไม่เคยจบสิ้น พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายอย่างดีมาก ท่านพูดว่า พ่อมาทุกๆ วงจร ลูกๆ เชิญพ่อให้เข้ามาในโลกที่สปรก ลูกได้ให้คำเชิญอะไรแก่พ่อ? ลูกพูดว่า เราได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และดังนั้นได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์! เป็นการเชื่อเชิญที่มหัศจรรย์ของลูก! ลูกพูดว่า พาเราไปยังดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขและดังนั้นพ่อคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูก นี่เป็นเกมของละครด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าลูกศึกษาสิ่งเดียวกันทุกๆ วงจรและเล่นบทบาทของลูก เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทของเขา ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่นพ่อก็กำลังมองดูดวงวิญญาณ ท่านมองดูที่ดวงดาว ดวงวิญญาณนั้นเล็กมากราวกับว่ามีประกายของดวงดาว ดาวบางดวงก็สว่างไสวมากและดาวอื่นๆก็สลัว บ้างก็อยู่ใกล้กับดวงจันทร์มากกว่า ลูก ดวงวิญญาณกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์มากด้วยพลังโยคะเช่นกันและดังนั้นลูกจึงเปล่งประกาย บาบาพูดด้วยเช่นกันว่า พ่อจะให้ดอกไม้แก่ผู้ที่เป็นดวงดาวที่ดีมากในบรรดาลูกๆ ลูกๆ รู้จักกันและกันด้วยเช่นกัน บ้างก็เข้มแข็งมากอย่างแท้จริงและบ้างก็อ่อนแอ ดวงดาวเหล่านั้นไม่สามารถเรียกว่าเทพ ลูกก็เป็นมนุษย์เช่นกัน แต่พ่อทำให้ลูกดวงวิญญาณบริสุทธิ์และทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่อให้อำนาจแก่ลูกอย่างมากมายอย่างเป็นมรดก ท่านคือพ่อผู้ทรงพลังอำนาจ พ่อพูดว่า พ่อให้อำนาจอย่างมากมายแก่ลูกๆ มีการร้องเพลงด้วยเช่นกันว่า ซึ่พบบา ท่านหนึ่งที่นี่และเปลี่ยนเรจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพด้วยการศึกษานี้ นามที่ศรัทธา! ไม่มีใครทำให้เราเป็นเช่นนี้ การศึกษาคือแหล่งแห่งรายได้ของลูก ท้องฟ้าและผืนดินทั้งหมด ฯลฯ กลายเป็นของเรา ไม่มีใครสามารถแย่งชิงสิ่งนั้นไปจากเราได้ สิ่งนี้เรียกว่าอาณาจักรที่ไม่สิ้นสุด ไม่มีใครสามารถทำลายสิ่งนั้น ไม่มีใครสามารถเผาสิ่งนั้นได้ ดังนั้นลูกควรจะทำตามศรัทธาของพ่อเช่นนั้น ลูกแต่ละคนต้องทำความเพียรพยายามด้วยตัวลูกเอง ลูกๆ ได้สร้างพิพิธภัณฑท์ ฯลฯ เพื่อที่ลูกสามารถอธิบายด้วยรูปภาพเหล่านั้นให้แก่ผู้ที่หัดเทียมกับลูก พ่อเฝ้าแต่ให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแก่ลูก: ลูกสามารถสร้างภาพใดก็ตามที่ลูกต้องการ สติปัญญาของทุกคนนั้นทำงาน สิ่งเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ ลูกรู้ว่าใครก็สามารถไปที่ศูนย์ได้ ดังนั้นลูกควรจะทำวิธีการใดที่ผู้คนจะมาด้วยตนเองเพื่อรับขนมหวานนี้? เมื่อขนมหวานของใครบางคนนั้นดีมากพวกเขาก็จะโฆษณา(โดยผู้ที่ชิมขนมเหล่านั้น) พวกเขาทั้งหมดก็จะบอกคนอื่นๆว่า: ไปที่ร้านนั้นร้านนี้ นี่คือขนมหวานอันดับหนึ่งที่ดีที่สุด ไม่มีใครสามารถให้ขนมหวานเช่นนั้นได้ เมื่อใครบางคนเห็นสิ่งนั้นเขาก็ไปและบอกผู้อื่น แน่นอนลูกจะคิดว่าทั้งบาร์ตจะไปสู่ยุคทองได้อย่างไร ลูกอธิบายอย่างมากมายเพื่อสิ่งนั้นแต่พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นหินและดังนั้นจึงต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกต้องเรียนรู้วิธีการล่าเช่นกัน ก่อนอื่นลูกเรียนรู้วิธีการล่าเหยื่อเล็กๆ ความแข็งแกร่งเป็นสิ่งจำเป็นในการล่าเหยื่อที่ใหญ่กว่า มีนักปราศรัยที่ยิ่งใหญ่มากมายที่เคยศึกษาพระเวทและคัมภีร์ พวกเขาคิดว่าตนเองเป็นผู้มีอำนาจที่ยิ่งใหญ่ ในพาราณสีพวกเขาได้รับสมญาที่ใหญ่โตเช่นนั้น เหตุนี้เองบาบาจึงกล่าวว่า: ก่อนอื่นใดทำงานรับใช้โดยล้อมรอบทุกคนในพาราณสี

เมื่อมีเสียงปรากฏออกมาจากบุคคลสำคัญแล้วคนอื่นก็จะรับฟัง ไม่มีใครฟังรุ่นน้องที่เยาว์วัยกว่า ลูกต้องอธิบายแก่สิ่งโตผู้
ที่คิดว่าตนเองเป็นผู้มีอำนาจของคัมภีร์ พวกเขาได้รับสมญาที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น แม้แต่ชีพบาบา ก็ไม่ได้มีสมญามากมาย เป็น
อาณาจักรของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและแล้วก็กลายเป็นอาณาจักรของหนทางของความรู้ ไม่มี ความเลื่อมใส
ศรัทธาในหนทางของความรู้นี้ แล้วก็ไม่มีความรู้ในความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแน่นอน ดังนั้นพออธิบายทั้งหมดนี้ พ่อมอง
ดูที่ลูกทั้งหมดด้วยความเข้าใจว่าลูกทั้งหมดกำลังนั่งที่นั่นคือดวงดาว ลูกต้องละทิ้งจิตสำนึกของร่างกายของลูก เช่นที่มี
ประกายของดวงดาวที่อยู่เบื้องบน ดังนั้นมีประกายที่นั่นเช่นกัน บ้างก็ได้กลายเป็นผู้ที่มีแสงสว่างไสวอย่างยิ่ง พวกเขาคือ
ดวงดาวของโลกผู้ที่เรียกว่าเทพ นี่เป็นเวทีที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โต พ่อได้อธิบายว่า นั่นคือกลางวันและกลางคืนที่มีขีด
จำกัด นี่คือกลางคืนของครึ่งวงจรถัดและกลางวันของครึ่งวงจรถัดที่ไม่มีขีดจำกัด ในกลางวันไม่มีอะไรนอกจากความสุข ไม่
จำเป็นต้องล้มลูกคลุกคลานที่ใด ในความรู้มีความสุขในขณะที่ในความเลื่อมใสศรัทธามีความสุข ไม่มีการเอ่ยถึงความ
ทุกข์ในยุคทอง ไม่มีความตายที่นั่น ลูกเอาชนะความตาย ไม่มีการเอ่ยถึงความตาย นั่นคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ลูก
รู้ว่าพ่อกำลังบอกเรื่องราวแห่งความเป็นอมตะสำหรับดินแดนแห่งความอมตะแก่ลูก ลูกที่ สุดแสนหวานเวลานี้มีความรู้
ทั้งหมดของทั้งวงจรถัดในสติปัญญาของลูกตั้งแต่ตอนต้น ลูกรู้ว่าบ้านของลูกดวงวิญญาณคือฮาตุบราห์ม ลูกมาที่นั่นจากที่นั่น
ตามลำดับกันไปเพื่อเล่นบทบาทของลูก มีดวงวิญญาณมากมาย พ่อจะไม่นั่งและพูดถึงลูกทุกคนและแต่ละคนเป็นการ
ส่วนตัว ท่านบอกทุกสิ่งแก่ลูกอย่างสั้นๆ มีกึ่งก้านสาขาอยู่มากมาย ต้นไม้ก็เติบโตขึ้นในขณะที่กึ่งก้านนั้นยังคงปรากฏออก
มาอย่างต่อเนื่อง มีผู้คนมากมายที่ไม่ว่าแต่เกี่ยวกับศาสนาของตนเอง พ่อมาและอธิบายว่า ตั้งแต่เดิมแล้วลูกเป็นของศาสนา
เทพ แต่เวลานี้ลูกได้กลับมาเสื่อมลงในศาสนาและการกระทำของลูก เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าตั้งแต่เดิมแล้วลูกเคย
เป็นผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ และจากนั้นลูกก็มาที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของลูก มันเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและ
นารายณ์ เป็นราชวงศ์ของพวกเขา เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน พ่อได้บอกลูกแล้วว่าลูกเคยเป็นของสุริยวงศ์และแล้ว
ลูกก็กลายเป็นจักรวรรดิและในระหว่างกลางก็มีการโค่นล้มระบอบการปกครองที่มีการวางแผน นี่คือการละเล่นที่ไม่มีขีด
จำกัด นี่คือการโค่นล้มที่เล็กเช่นนั้น นี่คือการสกลบราห์มิน แล้วก็จะใหญ่ขึ้นที่ลูกจะไม่สามารถแม้แต่จะมองเห็นหรือพบกับทุกคน
ได้ ลูกจะเฝ้าแต่ล้อมรอบทุกคน(ทำงานรับใช้)ต่อไป พ่อพูดว่า ล้อมรอบทุกคนในเดลีและพาราณสี แล้วท่านก็พูดว่า ลูกคือ
ผู้ที่ล้อมรอบทั้งโลก ลูกก่อตั้งอาณาจักรเดียวในทั่วทั้งโลกด้วยพลังโยคะและดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมาก บาง
คนก็เฝ้าแต่ไปอยู่ที่หนึ่งและคนอื่นก็ไปอยู่ที่อื่น ไม่มีใครรับฟังลูกในเวลานี้ เมื่อบุคคลสำคัญมาถึงและมีการตีพิมพ์ใน
หนังสือพิมพ์พวกเขาก็จะเข้าใจ เขื่อยที่เล่าได้ในเวลานี้คือเขื่อยเล็กๆ ผู้คนที่มั่งคั่งและยิ่งใหญ่คิดว่านี่คือสวรรค์สำหรับ
พวกเขา มีเพียงผู้ที่ยากจนเท่านั้นที่มาและประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขา พวกเขาพูดว่า บาบ่า ท่านผู้เดียวเท่านั้นและ
ไม่มีใครอื่นที่เป็นของนั้น อย่างไรก็ตามสิ่งนี้จะสามารถเป็นเช่นนั้นได้ก็ต่อเมื่อพวกเขาได้ทำลายความผูกพันยึดมั่นจากทั้ง
โลกแล้วเท่านั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เฝ้าแต่เตือนกันและกันเพื่อที่จะทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ ให้สัญญาของ “มานมานะบาฟ” กลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลัง
โยคะและกลายเป็นดวงดาวที่เปล่งประกาย
2. ทำความเข้าใจการละเล่นที่ถูกกำหนดไว้แล้วที่ไม่มีขีดจำกัดนี้อย่างดีและกลายเป็นผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกใน
ตนเอง ให้นำมันแห่งความรู้แก่มนุษย์และนำพวกเขาออกจากความมืดที่สุดของความไม่รู้

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองและทำให้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดเป็นของลูกด้วยสำนึก
ของการเป็นลูกและเป็นนาย
ในเวลานี้ลูกๆ ไม่ได้เป็นเพียงแค่ลูกเท่านั้น แต่ลูกๆ เป็นลูกที่เป็นนายด้วยเช่นกัน ประการแรกลูกเป็นนายที่
มีอำนาจในการปกครองตนเอง และประการที่สองลูกเป็นนายของมรดกของพ่อ เนื่องจากลูกเป็นผู้ที่มี
อำนาจในการปกครองตนเองลูกจึงมีอวัยวะประสาทสัมผัสทั้งหมดอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก
อย่างไรก็ตามในบางครั้งลูกก็ลืมการตระหนักรู้ของการเป็นนายและจิตใจก็จะควบคุมลูก เหตุนี้เอง มนตรา
ของพ่อคือ “มานมานะบาฟ” เมื่อลูกอยู่ในสภาพของ “มานมานะบาฟ” ลูกจะไม่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งใด

คติพจน์: สาระ แต่จะมีประสบการณ์ว่าสมบัติที่มีค่าทั้งหมดนั้นเป็นของลูก
การได้สัมผัสกับความสุขสันต์ของสภาพที่โอบยบในชิงช้าของความรักของพระเจ้านั้นเป็นโชคที่สูงส่งที่สุด

***** โอม ขานติ *****